

برای تحریم هرچه گسترده تر نمایش انتخاباتی حکومت اسلامی: اطلاعیه سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

البته مردم قبلا با شعار «اصلاح طلب، اصولگرا دیگه تموم ماجرا!» تکلیف این ترفندهای بی‌مایه را روشن کرده‌اند. در این میان، افراد و جریاناتی که بعضا زیر لوای «اپوزیسیون» و تحت پوشش عناوینی چون «وفاق ملی»، سعی در بازار گرمی این مضحکه انتخاباتی را دارند، البته عرض خود می‌برند و زحمت مردم می‌دارند!

اطلاعیه سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران در مورد «تعیین» رئیس جمهور حکومت اسلامی :

در انتخاباتی که در آن انتخابی نیست نباید شرکت کرد.

برای تحریم هرچه گسترده تر نمایش انتخاباتی حکومت اسلامی

موسم "تعیین" رئیس جمهور حکومت اسلامی این بار دو سالی به جلو افتاده است. بدنال سقوط هلیکوپتر ابراهیم رئیسی، سیزدهمین رئیس جمهور حکومت اسلامی ایران، حکومت بناگزیب دست به کار راه اندازی نمایش «انتخابات» شده است. به فرمان ولی فقیه، می‌بایست هر چه زودتر جای خالی رئیسی پر شود. ثبت نام کاندیداها سریعاً آغاز شد و در فاصله یک هفته هشتاد تن از مسئولین اسبق و حال لشکری و کشوری اعلام کاندیداتوری کردند. شورای نگهبان نیز در کوتاه مدت صلاحیت این هشتاد تن را بررسی کرد و از میان همه آنها شش نفر را بیرون کشید تا در پرده دوم "نمایش" شرکت کنند. به سختی بتوان تفاوت بین این شش تن و آن هفتاد و چهار نفر حذف شده را توضیح داد. همه آنها سالیان دراز در پست‌های حکومتی، از ریاست جمهوری بگیر تا وزارت و وکالت و غیره، همه درمناصب و مسئولیت‌های مهم بوده‌اند و نقش مهمی در حفظ این نظام، چپاول و غارت مردم، به فلاکت کشاندن جامعه و سرکوب و کشتار مردم بر عهده داشته‌اند. اکنون از میان این ذوب شدگان در ولایت که قبلاً همه امتحان خود را به نوعی پس داده‌اند، شش نفر تعیین شده‌اند تا از طریق به اصطلاح صندوق رای از بین آنها یکی بر صندلی ریاست جمهوری بنشینند.

حکومت سال‌ها است که اعتبار اجتماعی خودش را از دست داده است و هرروز بیش از روز قبل ناتوان در پاسخگویی به نیازهای جامعه و مطالبات مردم، پایگاه اجتماعی محدود و محدودتر می‌شود. آخرین انتخابات مجلس و پیش از آن انتخابات ریاست جمهوری رئیسی، نشان داد که تا چه میزان جامعه به این حکومت باور ندارد و شرکت محدود مردم در انتخابات و خالی ماندن بسیاری از حوزه‌های رای نشان داد که مردم به ماهیت غیردمکراتیک و نمایشی انتخابات در این حکومت آگاه شده‌اند و دیگر حاضر به شرکت در آن نیستند. خیزش انقلابی «زن، زندگی و آزادی» یک سال پس از انتخاب رئیسی پایه‌های حکومت را لرزاند و این خیزش که در پس خیزش‌های 96 و 98 و جامعه رخداد، بر این واقعیت مهر تأیید کوبید که شکاف بین مردم و حکومت هر چه می‌گذرد عمیق‌تر می‌شود.

انتخاب این شش تن صرفاً بر اساس تصمیم رهبری و دولت در سایه و هر چه زودتر نشان دادن یک «تدارکاتچی» برجای «تدارکاتچی مرحوم» است. همزمان چیدمانی است مهندسی شده. در این ترکیب پنج «اصولگرا»ی مختلف و یک به اصطلاح اصلاح‌طلب کنار هم چیده شده‌اند، از اصولگرای خشک و دو آتش تا اصولگرای پراگماتیک و در کنار آنها اصلاح طلبی بی‌مایه که هیچکس انتظار حضورش را در این لیست نداشت. کسی که شورای نگهبان صلاحیت او را برای نمایش انتخاباتی سال ۱۴۰۰ تأیید نکرد! هدف این چیدمان، دادن یک ظاهر رقابتی به این به اصطلاح انتخابات است، چه در صفوف اصلاح طلبانی که در حاشیه حکومت، با حسرت نظاره‌گر برادران اصولگرا هستند که چگونه چپاول می‌کنند و چه در صفوف اصولگرایان که ولوله ای برپا شد که گویا بازار رقابت باز است هر کس برد، صندلی ریاست جمهوری از آن اوست. البته از همان ابتدا هشدارهای لازم داده شده است که هر کس انتخاب شود، باید گوش به فرمان رهبر، راه رئیسی را طی کند.

برکنار از ادعاهای پوچ حکومت اسلامی، پس از چهل سال و اندی که از عمر این حکومت می‌گذرد، بر همگان روشن شده است که در این رژیم انتخابات آزاد نیست. مردم به تجربه دریافته‌اند که که نهادهای "انتخابی" در مقابل «شخص اول مملکت»، ولی فقیه و ارگانهای انتصابی از قدرتی برخوردار نیستند و بیشتر از هر چیز تدارکاتچی هستند. دستگاه حاکمه با مهندسی انتخابات از طریق «تأیید صلاحیت» توسط شورای نگهبان و چیدمان چند چهره سیاسی در کنار فرد مورد نظر، عملاً یک خیمه شب بازی انتخابات به راه می‌اندازد. مصاحبه‌ها و مناظره‌های مهره‌های دست چین شده، در صدا و سیما رژیم، هم این واقعیت را باری دیگر کاملاً آشکار ساخته است.

حکومت با بحران روبرو است و هر روز که می‌گذرد بر ابعاد بحران‌ها افزوده می‌شود. بحران اقتصادی، گرانی لجام گسیخته، بیکاری و بی چشم اندازی برای بخش وسیعی از جوانانی که وارد بازار کار می‌شوند، گسترش نارضایتی و تداوم و گسترش اعتصابات و اعتراضات کارگران، بازنشستگان و پرستاران و دیگر اقدار جامعه، فساد ساختاری، انزوا در عرصه بین‌المللی و تداوم تحریم‌ها که فشار اصلی آن بر دوش مردم است، همه و همه گذران زندگی را سخت و سخت‌تر کرده است و حکومت نالایق و فاسد نشان داده است که توان حل معضلات را ندارد.

این "انتخابات" نیز چون "انتخابات" قبلی چیزی جز یک نمایش انتخاباتی نیست و در واقع انتخابی در کار نیست. چند مطیع امر ولایت را دست چین کرده‌اند تا از بین این «نوکران جانثار» یکی از صندوق برون آورده شود، که در عمل هم هیچ تفاوتی با یگدیگر ندارند. این دفعه با اضافه کردن چاشنی یک اصلاح‌طلب، تلاش در آن است که کمی مزه انتخابات را تغییر دهند. البته مردم قبلاً با شعار «اصلاح طلب، اصولگرا دیگه تموم ماجرا!» تکلیف این ترفندهای بی‌مایه را روشن کرده‌اند. در این میان، افراد و جریاناتی که بعضاً زیر لوای «اپوزیسیون» و تحت پوشش عناوینی چون «وفاق ملی»، سعی در بازار گرمی این مضحکه انتخاباتی را دارند، البته عرض خود می‌برند و زحمت مردم می‌دارند!

در انتخاباتی که در آن انتخابی نیست نباید شرکت کرد. در بحران کنونی جامعه ما شرکت نکردن در انتخابات گامی است در راه خلع ید از این حکومت دزد و نالایق و جنایتکار.

در این مرحله و مانند قریب به اتفاق همه دوره‌ها، تحریم انتخابات نمایشی گام مهم دیگری است در راه ادامه و گسترش مبارزه با رژیم دیکتاتوری مذهبی. باید این تحریم با ادامه اعتصابات و اعتراضات مردم برای خواسته‌های خود، برای تامین معیشت و سلامت همگانی و عدالت اجتماعی همراه شود، تا بتوان با گسترش این اعتصابات و اعتراضات و همراهی و همگامی این مجموعه، حکومت اسلامی را عقب رانده، بساط این حکومت را برچیده و به آزادی و دموکراسی و برابری رسید.

سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

۳ تیر ۱۴۰۳ - ۲۳ ژوئن ۲۰۲۴